

SLOVENSKI

vestnik

GLASILO SLOVENSKE KOROŠKE

LETNIK IV

DUNAJ, V SREDO, 23. XI. 1949

ŠTEV. 80 (265)

MILOVAN DJILAS:

Mir je nedeljiv, za vse, ali pa ga ni

V Političnem odboru Organizacije Združenih narodov je v diskusiji o predlogu Sovjetske zveze, ki zahteva obsodbo priprav na novo vojno in sklenitev pogodbe petih velesil, govoril tudi jugoslovanski zastopnik Milovan Djilas in med drugim dejal:

Ena glavnih oblik današnje vojne propagande obstoja v nepravilnem ali celo napačnem prikazovanju stanja v gotovih državah kot „ideološko“ ali „moralno“ opravičilo pritiska na te države in njihove podreditve, kar se dogaja celo pod geslom dozdevne obrambe miru in obvarovanja proti napadom. Nadalje predstavlja vzpostavitev blokov pod raznimi pretvezami, v resnici pa zato, da se doseže večji vpliv, stalen vir vojne nevarnosti in s tem vojne priprave.

In pri vsem tem se Sovjetska vlada nikakor ne sme laskati, da je edina, ki nima načrtov za podreditev drugih držav, ki ni stvorila nobenega bloka proti nobeni državi in ki ne vrši nobene propagande, ki v resnici stvari splošnega miru škoduje. Primer skušnje Jugoslavije, ki je danes vsem nepristranskim ljudem poznana, to najbolj nazorno kaže.

Seveda — je nadaljeval Djilas — obstoja v ZDA in v Veliki Britaniji kakor v drugih državah obširna propaganda, o kateri sem govoril, in celo propaganda, ki javno poziva k vojaškim ukrepom proti drugim državam. Sovjetska propaganda pa ni škodljiva samo sama na sebi, temveč daje orožje propagandnim in vojnohujskaškim elementom na drugi strani.

Djilas je vprašal, iz katerih vzrokov nastajajo konflikti in vojne med državami in izjavil, da je treba iskati vzroke za spore v politiki vlad in sil, ki v gotovi situaciji brez ozira na socialni red nočejo opustiti svojega delovanja in stremijo za podreditvijo drugih narodov. Zato je vsaka propaganda, ki stremi za spremembo ene države v vazala in za vzpostavitev gospodstva nad tujimi teritoriji; dejansko vojnohujskaška propaganda, kakršni koli so tudi njeni „ideološki“ vzroki, za katerimi se skriva. To je povsem jasno, kajti taka propaganda je del zavojevalnih načrtov proti drugim narodom sploh ali pa proti določenemu narodu. Poizkusi, da se ti načrti uresničijo, vodijo neizogibno do sporov in konfliktov.

Djilas se je skliceval na izjavo Višinskega, da se sovjetska vlada naslana na načela „politike miru in sodelovanja med vsemi državami“, in je podčrtal, da tokrat Višinski ni omenil niti besedice o načelu nevmišavanja v notranje zadeve drugih držav niti o zaščiti enakopravnosti vseh držav.

S tega stališča — je nadaljeval

Djilas — govor Višinskega ne pomeni nobenega koraka naprej, čeprav je bila vsaka druga beseda besedica „mir“. Poleg tega smatra Višinski mir za izključno vprašanje velesil. Vsekakor so velesile predvsem odgovorne za mir, vendar pa moramo vedeti, da pomeni ogrožanje malih narodov uvod za splošne konflikte. Mir je nedeljiv, za vse, ali pa ga ni. Ali niso predlogi in izjave Višinskega o vsesplošnem miru in o sodelovanju vseh držav ironija, če primerjamo prakso sovjetske vlade nasproti Jugoslaviji?

Vendar to ni edina ironija, edino protislovje med besedami in dejanji sovjetske zunanje politike. Sovjetska vlada je na kongresih in

zborovanjih delegatov iz vseh delov sveta, na katerih so manifestirali za mir, in prav tako pred in med zasedanjem Generalne skupščine Organizacije združenih narodov gnala močno napadalno kampanjo proti Jugoslaviji in je znano, da izvira iniciativa za to napadalno kampanjo na mirovnem kongresu iz enega samega vira. Nekaj strašanskega je v tem hlinjenju: Pod krinko propagande za mir se izvaja in opravičuje napadalni pritisk na malo državo. Nič se ne more uspešno boriti za mir, če se ne more uspešno boriti za mir, za enakost in neodvisnost svoje dežele na ta način, da na drugi strani zahteva, da se mu podredi neodvisna država.

Neuspela provokacija revizionistov iz vodstva KP Avstrije

(Ob izredni skupščini Avstrijsko-jugoslovanskega društva 18. XI. 1949)

Revizionistični voditelji KP Avstrije so pred nekaj dnevi spet dokazali, da so res zvesti hlapeci svojih gospodarjev, organizatorjev klevečniške in globoko protirevolucionarne kampanje Imformbiroja proti Jugoslaviji. Medtem ko zlorabljajo gospodarski avstrijskih kominformcev svoje pozicije v ZSSR in državah ljudske demokracije za to, da z diskriminacijami, ki prav nič ne zastajajo za onimi, ki jih je uporabljal Hitler, poskušajo izolirati socialistično Jugoslavijo od ostalega sveta, nimajo njihovi pokorni posnemalci razen laži nobene posebne možnosti, da se priključijo celi kampanji. V želji, da bi z novimi dejanji, kakršnih se mora sramovati vsak pošten človek, dokazali svojo zvestobo kontrarevolucionarni liniji Imformbiroja, so se odločili, da likvidirajo Društvo za razvijanje kulturnih in gospodarskih odnosov med Avstrijo in Jugoslavijo, ki je bilo v poslednjem času precej negativno, in to predvsem radi načrtna sabotaže vodilnih članov KP, ki so sedeli v upravi društva.

Akcija voditeljev KP Avstrije za likvidacijo društva je pokazala nekaj zelo zanimivih dejstev. Prav gotovo ni bilo za nikogar nič novega, da je gospod Fischer spet izkoristil po njegovem mnenju ugodno priliko, da je lahko iztresel na Jugoslavijo vse laži in klevete, ki se jih je naučil v času trajanja kampanje Imformbiroja. Podle laži gospoda Fischera niso presenetile nikogar, saj je on v poslednjem času že večkrat dokazal, da je v svoji razbijaški aktivnosti že povsem pozabil, kaj je poštenje in morala. Bolj zanimiva od njegovih besed je bila reakcija članstva društva na imformbirojevske provokacije. Na izredni skupščini, ki je imela kot najvažnejšo točko dnevnega reda likvidacijo društva (skupščino so sklicali komunistični člani uprave), je namreč velika večina članstva z najgorčenejšimi protesti odgovorila na Fischerjevske klevete in tako jasno pokazala, da so hoteli gospodje Fischerjevega tipa v društvu dejansko voditi takšno politiko, kakršna je v največjem nasprotju z voljo večine članstva. Ta volja članstva je prišla najbolj do izraza pri glasovanju o predlogu, naj se društvo razpusti. Čeprav so na skupščino prišli revizionisti iz vodstva KP Avstrije skoro kompletni, so se morali pri glasovanju zadovoljiti z nepomembno manjšino. Po porazu, ki so ga doživeli med diskuzijo in pri glasovanju, in po opozorilu, da v društvu ni mesta za razbijače, ki delajo v nasprotju s programom društva, so se poraženi izdajalci mednarodne solidarnosti odločili, da store edino, kar se je še dalo storiti, da namreč zapuste skupščino in da izstopijo iz društva.

To bi bila ena stran neuspele provokacije revizionistov iz vodstva KP Avstrije, ki je s porazom na izredni skupščini doživela svoj neslaven konec. Vsa provokacija pa poleg tega kaže še nekaj drugega, važnejšega.

Predvsem so revizionisti iz vodstva KPA še enkrat dokazali, da njihove politike ne vodijo stvarni interesi avstrijskega delovnega ljudstva, ampak izključno povelja, ki prihajajo iz inozemstva. Prav vsakomur je jasno, da so dobri kulturni in gospodarski odnosi Avstrije s so-

cialistično Jugoslavijo v interesu avstrijskega ljudstva. Obstoj društva za razvijanje takšnih odnosov koristi torej avstrijskemu ljudstvu, likvidacija takšnega društva pa ni v interesu nikogar drugega kot onih ljudi, ki bi radi poteptali suverenost Jugoslavije zato, da bi lahko potem v miru gazili suverenost drugih narodov, ki bi se radi vmešavali v notranje zadeve Jugoslavije, da bi lahko nemoteno gospodarili tudi v drugih državah, ki bi radi ekonomsko zaslužili Jugoslavijo, da ne bi potem nihče več kritiziral njihove ekonomske eksploatacije malih narodov. Samo v interesu tistih je akcija za likvidacijo društva, ki bi radi strli Jugoslavijo, Jugoslovane, KP Jugoslavije, resnico o Jugoslaviji in pravično borbo jugoslovanske partije za enakopravne odnose med partijami in narodi, ker se jim dozdeva, da bi potem lahko brez ovir širili svojo revizionistično teorijo o vodilni vlogi ruskega naroda in o Sovjetski armadi, kot osnovnem pogoju za zmago vsake revolucije, svojo kontrarevolucionarno prakso politične diskriminacije in ekonomske eksploatacije malih narodov.

Poleg tega, da so pokazali še enkrat, kako malo so jim mar osnovni interesi avstrijskega ljudstva, pa so voditelji KP Avstrije dokazali še to, kako malo so jim mar resnični interesi miru v svetu. Že zadnja svetovna vojna je dokazala, da je najmočnejša garancija zmage demokratičnih sil v svetu prav najčvrstejša enotnost teh sil. Danes se vse napredno človeštvo, ki noče nove vojne, zaveda, da je najmočnejše orožje v borbi proti vojnim hujskačem, da je najmočnejše orožje za trajen mir v svetu prav internacionalistična solidarnost vseh miroljubnih sil. O vsem tem, o borbi za mir, za sodelovanje narodov in o podobnem kaj radi govore kominformovski politiki. Njihova dejanja pa so nasprotna njihovim lastnim besedam. Medtem ko govore o sodelovanju med narodi, z nasiljem tlačijo voljo poljskega, češkega, slovaškega, madžarskega, bolgarskega in albanskega naroda, ki hočejo prijateljsko sodelovati z narodi Jugoslavije. Medtem, ko imajo polna usta besed o miru, izzivajo

(Dalje na 2. strani)

Novo razvrednotenje šilinga

Po dolgih pogajanjih v zadnjem tednu je bila v ponedeljek tiskovna konferenca avstrijskih in inozemskih novinarjev, na kateri je bilo objavljeno razvrednotenje šilinga. Razvrednotenje bi moralo biti objavljeno že pred zadnjo nedeljo, toda v zadnjem trenutku je bila konferenca odpovedana, ker, kakor se je izvedelo, vladni sklep o razvrednotenju ni našel odobranja ameriških gospodarjev. Po marshallovem planu namreč avstrijska vlada baje ne sme samostojno odločati v denarnih vprašanjih in je zaradi tega s svojim sklepom o razvrednotenju kršila pogodbo o marshallovem planu. Zgleda, da je avstrijska vlada medtem popravila svojo pogreško in tako je bila zadnji ponedeljek mogoča objava o razvrednotenju šilinga.

Novi uradni tečaj dolarja znaša 14,40 šilinga, medtem ko je doslej znašal le 10 šilingov. Potemtakem

odgovarja razvrednotenje šilinga točno razvrednotenju angleškega funta.

Poleg uradnega kurza obstoja še poseben kurz, tako imenovani „agio-kurz“ za uvoz in izvoz, ki znaša 26 šilingov za 1 dolar. Kdor uvaža blago iz inozemstva, mora najprej oddati 40 odstotkov deviznega skupička narodni banki za uradni kurz, s 60 odstotki pa lahko svobodno razpolaga za svoj uvoz. Tako obstoja za trgovino zmesni kurz 24,36 šilinga za 1 dolar.

Za uvoz živil marshallove pomoči, to je za meso, maščobe, žito in moko ostane stari kurz 1 dolar — 10 šilingov.

Čeprav posledic razvrednotenja trenutno ni mogoče oceniti, kaže primer Anglije, da je naraščanje cen v zvezi z razvrednotenjem neizogibno. O znižanju cen, o katerem se danes toliko govori in piše, po vsem tem ne more biti govora.

Svobodno izživljanje narodnih manjšin v ljudski državi Jugoslaviji

Narodne manjšine avtonomne pokrajine Vojvodine kakor tudi v ostalih pokrajinah Jugoslavije so v polni meri udeležene pri ljudski oblasti in se danes politično in kulturno močno izživljajo.

V Ljudski skupščini avtonomne pokrajine Vojvodine imajo narodne manjšine 84 poslancev, v krajevnih in mestnih ljudskih komitetih pa so zastopane z 2.040 odborniki.

Politično zastopstvo manjšin pa se ne omejuje samo na Ljudsko skupščino avtonomne pokrajine, temveč so manjšine udeležene tudi v najvišjih reprezentativnih ustanovah dežele. Tako ima v Ljudski skupščini LR Srbije, h kateri spada tudi Vojvodina, madžarska manjšina Vojvodine 15 poslancev, slovaška in romunska manjšina sta zastopani vsaka po dveh, rusinska manjšina pa z enim zastopnikom.

V Ljudski skupščini FLR Jugoslavije ima madžarska manjšina 6 poslancev, romunska in rusinska pa vsaka po enega.

Okoli 220.000 Madžarov, Rumunov, Slovakov in Rusincev je vključenih v Ljudski fronti, politični organizaciji množic, in so člani narodnih manjšin tudi na vodilnih položajih Ljudske fronte. Skoraj 2.600 članov narodnih manjšin je bilo izvoljenih v krajevne in okrajne komiteje Ljudske fronte Vojvodine, medtem ko je 16 manjšinskih predstavnikov v Pokrajinskem odboru Ljudske fronte.

Narodne manjšine Vojvodine in ostalih delov Jugoslavije pa niso zastopane samo v republiških osrednjih ustanovah Ljudske fronte, temveč tudi v zveznem komitetu Ljudske fronte za vso Jugoslavijo.

Narodne manjšine Vojvodine se množično udeležujejo z ostalimi narodi Jugoslavije pri prostovoljnem delu za obnovo domovine. Nad 3500 članov narodnih manjšin je delalo v posebnih delovnih brigadah Ljudske fronte Vojvodine. Organizacija Ljudske fronte mesta Sente, ki je eno glavnih središč narodnih manjšin, je bila proglašena za najboljšo organizacijo Ljudske fronte v Vojvodini. Udeležba narodnih manjšin pri socialistični prenovi na deželi je najbolj razvidna iz masovnega pristopa k delovnim kmečkim združenjem. Tako je na primer nad 90 odstotkov rusinske narodne manjšine pristopilo h kmečkim delovnim združenjem.

Kulturni razvoj narodnih manjšin v Vojvodini je dobil najmočnejši impulz. Lansko leto je bilo v ljudskih šolah te pokrajine nad 660 razredov namenjenih za otroke madžarske narodne manjšine z madžarskim učnim jezikom. Te razrede je obiskalo 30.000 učencev. Na 27 madžarskih srednjih šolah je bilo vpisanih v zadnjem letu 11.500 dijakov. Danes imajo Madžari v Vojvodini tudi dve učiteljski in pedagoška visoka šola v Novem Sadu ima poseben oddelek z madžarskim učnim jezikom.

Več kot 170 madžarskih diletantskih odrov, dramskih sekcij, različnih folklornih skupin in pevskih zborov aktivno deluje na razširitvi narodne kulture med Madžari v Vojvodini.

Stalno madžarsko gledališče v

Subotici je imelo v prvi polovici tega leta nad 160 predstav. Tudi založniška delavnost v madžarskem jeziku se je po osvoboditvi močno razvila. V teh petih letih je bilo izdanih 98 raznih del v madžarskem jeziku za potrebe madžarske manjšine v nakladi nad 450.000 izvodov.

Enak kulturni razvoj zaznamujemo lahko tudi pri ostalih narodnih manjšinah Vojvodine. Na ljudskih šolah tega ozemlja je bilo otvorenih 220 razredov za romunske, slovaške in rusinske otroke, v katerih se poučuje v njihovi materinščini.

Tudi številno razmeroma majhna slovaška narodna manjšina je na založniškem področju razvila močno delavnost. V zadnjih štirih letih je izdala različne knjige v skupni nakladi z nad 65.000 izvodi.

Vse narodne manjšine v Vojvodini imajo razumljivo svoj nacionalni tisk v svoji materinščini.

Pogajanja za državno pogodbo napredujejo

Kakor poročajo iz New Yorka, se bližajo pogajanja za sklenitev državne pogodbe z Avstrijo zaključku.

Namestniki zunanjih ministrov štirih velesil so pri razpravljanju o členu 35, ki vsebuje določbe o nemški imovini, dosegli bistvene sporazume. V diplomatskih krogih izjavljajo, da so zapadne sile ugodile raznim sovjetskimi zahtevam v zvezi s pravicami iskanja rud. Kakor je znano, je sovjetski zastopnik Zarinbin prav pri tej točki od vsega početka zavzel skoraj popolnoma nepopustljivo stališče.

Zapadni krogi poudarjajo, da bo imela sklenitev avstrijske državne pogodbe posebno za Avstrijo in v

splošnem za vso Evropo dobre posledice, ki bodo vredne koncesij, ki jih bodo napravili zapadni zastopniki na prihodnji seji v posameznih točkah.

Sovjetski zastopnik je izjavil, da pri reševanju ostalih še nerešenih členov državne pogodbe ne bo delal nobenih težkoč, ako bodo dosegli zadovoljiv sporazum v vprašanju nafte.

Na zadnji seji so dosegli tudi sporazum o listi 5 členu 35, ki vsebuje podatke o nemški imovini in imovini podonavske družbe v Avstriji. Sporazumeli so se, katere predmete in vrednosti bo prejela Sovjetska zveza.

Stavke in protesti med avstrijskimi delavci

Od volitev sem cene skoraj neprenehoma naraščajo, da je življenje tisočev delavskih in nastavljenjskih družin v resnici ogroženo. Nebrzdano nabiranje cen po industrijskih, veleposestnikih in črnoborzijskih vseh vrst je številnim delavcem odprlo oči, da so spoznali, da se je treba proti izkoriščevalcem postaviti na lastne noge in ne poslu-

žati demagoških besedi svojih „socialističnih“ voditeljev. Zato je bilo posebno na Dunaju v mnogih podjetjih v zadnjih dneh proglašeni več daljših ali tudi kratkotrajnih protestnih stavk proti podražitvi z zahtevo, da se povišajo plače oziroma izenačijo z višjimi cenami.

Na odločne proteste delavcev je morala tudi avstrijska sindikalna zveza zavzeti stališče do perečega vprašanja podražitve in zahteva v resoluciji na vlado za delavce premoštitveno podporo v znesku ene tedenske plače. Toda delavci s tako rešitvijo nikakor niso zadovoljni in v odločnih protestih vedno spet zahtevajo tako rešitev, ki bo delavcem tudi v resnici zagotovila življenjsko možnost. Nezadovoljstvo delavcev z vladno politiko in tudi s komaj izvoljenim sindikalnim vodstvom pa se izraža tudi v novih volitvah v obratne svete. Najbolj značilen primer za to je Donawitz, kjer je enotna lista dobila absolutno večino in so socialisti nazadovali od 51 odstotkov z leta 1947 na 36 odstotkov.

OZN prepovedala vsako podpiranje grških partizanov

Generalna skupščina Organizacije združenih narodov je zadnji petek izglasovala resolucijo, s katero poziva Albanijo in Bolgarijo, da takoj opustita sleherni podpiranje grških partizanov in vzpostavita normalne diplomatske odnose z Grčijo.

Nadaljnje točke resolucije so: 1. ohranitev posebne komisije Združenih narodov za Balkan, 2. nadaljevanje prizadevanj odbora za vzpostavitev normalnih odnosov med Grčijo in njenimi severnimi sosedi in 3. poziv na vse člane Združenih narodov in druge države, da ukinejo podporo oboroženim edinicam, ki se borijo proti Grčiji.

Glavna skupščina je to resolucijo sprejela s 50 glasovi proti glasovom Sovjetske zveze, Poljske, Češkoslovaške, Ukrajine, Belorusije in Jugoslavije.

Nemiri zaradi brezposelnosti v Italiji

V južni Italiji je prišlo v zadnjih dneh do resnih spopadov med italijansko policijo in brezposelnimi poljskimi delavci, ki so dosegli svoj vrhunec ob obisku ministrskega predsednika De Gasperi. Notranji minister Scelba je dal policiji v južni Italiji in Siciliji povelje, da nastopa proti poljskim delavcem, ki so zasedli več tisočev hektarjev posestniške zemlje.

Ministrski predsednik De Gasperi je v Kalabriji izjavil malim posestnikom, da je izdal povelje, da se mora razdelitev 3.500 hektarjev zemlje hitreje izvršiti. Dobesedno je izjavil: Če bodo veleposestniki smatrali lastninsko pravico za sveto pravico, nikdar ne bomo mogli rešiti vprašanja onih ubogih ljudi, ki potrebujejo zemljo za svoj življenjski obstoj.

Tudi v drugih delih Italije je prišlo do demonstracij brezposelnih in stavkajočih. Poštni in telefonski uslužbeni nadaljujejo s svojo pasivno resistenco in grozijo z generalno stavko, če danes ne bodo sprejete njihove zahteve.

V neki cerkvi v bližini Pescara se je zbralo zadnje nedelje 100 brezposelnih, med njimi največ žena, ki so izjavili, da cerkve iz strahu pred policijo ne bodo zapustili.

Po uradnih nepopolnih podatkih znaša število brezposelnih v Italiji 1.760.000, kar pomeni porast brezposelnih za 21 odstotkov od januarja 1949.

Odpust in premestitev slovenskih učiteljev v Trstu

Anglo-ameriška vojaška uprava v Trstu je sklenila, da odpusti in premesti večje število slovenskih učiteljev. S tem sklepom izvršuje načrt italijanskih šovinistov, ki stremijo za zatiranjem slovenske kulture na Svobodnem ozemlju.

V tej zvezi je imel Izvršni odbor Osvobodilne fronte Trsta sejo, na kateri so odborniki obsodili sklep anglo-ameriških zasedbenih oblasti, ker predstavlja neposreden napad na narodni obstoj Slovencev v Trstu. Na predlog tovariša Branka Babiča so sklenili, da bodo poslali resolucijo jugoslovanski delegaciji pri Glavni skupščini Združenih narodov, v kateri bodo obsodili politiko zastopavanja slovenskega ljudstva od strani zasedbenih oblasti.

Po širnem svetu

Peking, (Tass). Kakor poročajo agencija Siuhna, bodo v prihodnjem letu na Kitajskem ustanovili deset sindikatov. Do meseca marca 1950 nameravajo ustanoviti še naslednje sindikate: sindikat železničarjev, poštnih in telegrafskih delavcev, pristaniških delavcev, delavcev tekstilne industrije kakor delavcev kovinske industrije in rudniških delavcev.

Neuspela provokacija revizionistov iz vodstva KP Avstrije

(Nadaljevanje s 1. strani)

na jugoslovanskih mejah incidente, premikajo ob jugoslovanskih mejah svoje čete in poizkušajo ustvarjati vojno psihozo. To, kar delajo inozemski gospodarji gospodov iz vodstva KPA na veliko, bi radi ti gospodje delali v malem. Šli so preko dejstva, da vsako društvo, ki dela na zblizevanju posameznih narodov, ki se trudi za medsebojno spoznavanje, spoštovanje in ustvaritev dobrih odnosov, dejansko krepi sile miru v svetu. Po eni strani ustvarja takšna delavnost enotnost med narodi, po drugi strani pa s tem, da preprečuje razdor med narodi, odstranjuje enega najnevarnejših pogojev vsake vojne. Kakor je razvijanje takšne delavnosti prispevek stvari miru, tako je vsaka nasprotna delavnost podpiranje linije vojnih hujskačev, če pa pride s strani ljudi, ki si domišljjujejo, da so voditelji delavskega razreda, pa čista izdaja borbe za mir in prav nič drugega. Ker so se voditelji KPA postavili na takšno linijo, potem je pač jasno, po kakšni poti so krenili. Krenili so po poti kontrarevolucije, po poti izdajstva interesov borbe za mir, po poti izdajstva teorije marksizma-leninizma.

Še eno zanimivo dejstvo je pokazala neuspela provokacija gospoda Fischerja in kompanije. Pokazala je

dejstvo, da si demokratično razpoloženi ljudje ne puste zapovedovati, zlasti pa ne v stvarih, ki so v nasprotju z najobsebnim poštenjem. Najlepši znak odpora poštenega članstva proti nemoralni in kontrarevolucionarni akciji voditeljev KPA je dejstvo, da je to vodstvo ostalo v neznanju manjšini v društvu, kjer je vključeno veliko število KPA. Čeprav so voditelji poizkušali na skupščini s preglasovanjem izsiliti likvidacijo društva, so ostali na sami skupščini skoro sami. Člani partije se niso želeli vmešati v takšno umazano igro revizionističnih voditeljev, pa so raje ostali doma in tudi med navzočimi člani partije so nekateri glasovali proti predlogu o razpustitvi, ki ga je postavil gospod Fischer.

Izredna skupščina Avstrijsko-jugoslovanskega društva bi morala biti še eno opozorilo gospodom iz CK KPA. V zadnjih mesecih so se lahko nekolikokrat prepričali, da postaja zaupanje, ki ga uživajo med ljudstvom manjše. Jasno je, da se zaupanja ljudstva ne da dobiti z lažmi in izdajstvom borbe za pravico. Klevetniki Jugoslavije iz vodstva KPA bi ob takšnih resnih opozorilih morali spoznati, kam vodi njihova pot, in povsem spremeniti svojo doseadanjo politiko. Seveda, če bi imeli za to dovolj poguma in predvsem dovolj poštenja.

